

Vergaderjaar 2003–2004

29 398

Maatregelen verkeersveiligheid

Nr. 13

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 augustus 2004

Per brief van 2 april 2004 heeft de Kamer aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksaangelegenheden (BZK) gevraagd om in overleg met de andere wegbeheerders en overige betrokken organisaties na te gaan of een uniforme aanpak mogelijk is ten aanzien van de plaatsing van gedenktekens voor verkeersslachtoffers.

Op 18 juni 2004 (bzk0400406) heeft de minister van BZK u gemeld dat de minister van Verkeer en Waterstaat inmiddels initiatief genomen heeft voor het bovengenoemde overleg. Verwacht werd dat de resultaten in augustus aan de Kamer konden worden gemeld.

De betrokken organisaties hebben aan Verkeer en Waterstaat gevraagd om een voorstel voor een uniforme aanpak te doen. Dit voorstel is gedaan en de eerste reacties waren positief. Enkele organisaties hebben echter meer tijd nodig dan ik had ingeschat voor overleg met hun achterban. Ik verwacht dat ik in oktober 2004 alle reacties binnen heb en u de resultaten kan melden.

Vooruitlopend daarop hanteer ik vanaf heden voor mijzelf de volgende lijn.

Wanneer een verkeersdeelnemer is verongelukt, ontstaat bij nabestaanden soms de wens om de plek waar hun dierbare een ongeval heeft gehad te gedenken met bloemen, een kruis of een aandenken. Dit kan helpen bij de rouwverwerking. Ik heb begrip voor deze wens en wil hier zo veel als mogelijk toestemming voor verlenen. Daarnaast kunnen gedenktekens bijdragen aan verhoging van het veiligheidsbesef van de weggebruikers.

Ik stel hieraan wel de volgende randvoorwaarden.

Een gedenkteken mag alleen daar geplaatst en bezocht worden waar het de verkeersveiligheid niet in gevaar brengt. Dit gevaar kan veroorzaakt worden doordat het gedenkteken voorbijgangers afleidt van hun rijtaak, doordat er obstakels in de berm staan of doordat er voertuigen stoppen bij het gedenkteken voor bezoek of onderhoud.

Voorafgaand aan een besluit van de wegbeheerder, i.c. Rijkswaterstaat, om wel of geen vergunning te verlenen voor het oprichten van een gedenkteken op een bepaalde locatie, zal dus nagegaan moeten worden of de verkeersveiligheid van weggebruikers hierdoor niet in gevaar komt. Een gedetailleerd afweegkader hiervoor is er niet. Dat is maatwerk en hangt af van lokale omstandigheden en de vorm en grootte van het gedenkteken. Daarom ben ik er geen voorstander van om een regeling hiervoor te ontwerpen.

Weggedeelten waar met hoge snelheid gereden wordt en/of waar de situatie ter plekke bijzondere aandacht vraagt van de weggebruiker zijn zelden veilige plekken zijn om een gedenkteken te plaatsen. Dit is het grootste gedeelte van het rijkswegennet. In veel gevallen zal daarom gezocht moeten worden naar een alternatieve plek voor een gedenkteken. Te denken valt aan verzorgingsplaatsen, berm langs parallelwegen of plekken in de berm die via het onderliggend wegennet bereikbaar zijn. Het streven is om in overleg tussen de nabestaanden en de wegbeheerder een locatie te zoeken die zo dicht mogelijk ligt bij de plaats van het ongeval.

Een andere voorwaarde is dat bij de beoordeling van het verzoek tot plaatsing van een gedenkteken bepaald zal worden hoe lang het mag blijven bestaan. Ook dit zal maatwerk zijn. Het hangt met name af van de duurzaamheid van het gedenkteken zelf, in hoeverre het doel is om één ongeluk te herdenken dan wel dat het een algemener karakter heeft en van de mate waarin het gedenkteken wordt bezocht en onderhouden.

Ik stel ook als voorwaarde dat gedenktekens geen belemmering mogen opleveren voor wegwerkzaamheden aan de weg. Als hiervoor het gedenkteken verplaatst moet worden, zal in overleg met de nabestaanden een zo goed mogelijke nieuwe locatie worden gezocht.

De laatste randvoorwaarde is dat de kosten voor het maken en het plaatsen van het gedenkteken in beginsel voor rekening is van de nabestaanden of – indien het gedenkteken een meer algemeen karakter heeft – mede van de organisatie die het gedenkteken plaatst. Het onderhoud van het gedenkteken is de verantwoordelijkheid van en komt voor rekening van de personen of organisatie die het gedenkteken geplaatst hebben.

Zoals gezegd zal ik deze lijn vanaf nu toepassen op het hoofdwegennet. Ik hoop dat de andere wegbeheerders zullen volgen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
K. M. H. Peijs